UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Jn nocturno ps.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

Feria 4

aut ꝗd reſpondebit mihi cuz
ipe feceriz. R ecogitabo om
nes annos meos in amaritu
dine anie mee. D ñe ſi ſic vi-
uitur ⁊ in talib⁊ vita ſpiritus
mei corripies me ⁊ viuificab
me: ecce in pace amaritudo
mea amariſſima. T u autez
eruiſti aiam meã vt nõ periꝛz
ꝓieciſti poſt tergũ tuũ omnia
peccata mea. Q uia non⁊ in
fernus confitebitur tibi. neqꝫ
moꝛs laudabit te: nõ expecta
bũt q̇ deſcendũt in lacũ veri-
tatẽ tuã. U iuens viuẽs ipe
confitebitur tibi: ⁊ ego hodie
pater filijs notã faciet verita
tẽ tuã. D ñe ſaluũ me fac: et
pſalmos noſtros cantabim⁹
cũctis dieb⁊ vite noſtre in do
mo dñi. G l'ia. Añ. Cũctis
diebus vite noſtre ſaluos nos
fac dñe. ps̄ Laudate. Añ.
Oĩ̄es angeli ei⁹ laudate do
minũ d̄ celis. Hymn⁹. Ecce
iam. ℣. Repleti ſumus ma-
ne miſericordia tua. Sup be
nedictus añ. Erexit dñs no-
bis cornu ſalutis i domo da-
uid pueri ſui. Feria quarta
Inuit. In manu tua domie
oĩ̄es fines terre. ps̄. Venite
In nocturno ps̄.
D Ixit inſipiẽs ĩ cor
de ſuo: non ẽ de⁹.
C orrupti ſunt ⁊
abhomiabiles fa
cti ſũt in iniquitatib⁊: non eſt
qui faciat bonũ. D e⁹ de ce-
lo ꝓſpexit ſuꝑ filios hominuz
vt videat ſi eſt intelligens aut
requirẽs deũ. O ĩ̄es declia
uerũt. ſiml' inutiles facti ſũt:
non eſt q̇ faciat bonũ. non eſt
vſqꝫ ad vnũ. N õne ſciẽt om
nes q̇ opank iniq̇tatem: q̇ de
uorant plebẽ meã vt cibũ pa
nis. D eũ nõ inuocauerũt: il
lic trepidauerũt timore vbi ñ
fuit timor. Q m̃ d̄s diſſipa-
uit oſſa eoꝝ q̇ hominib⁊ pla-
cent: confuſi ſunt qm̃ d̄s ſpre-
uit eos. Q uis dabit ex ſyõ
ſalutare iſrael: cũ ꝯuerterit d̄s
captiuitatẽ plebis ſue exulta
bit iacob ⁊ letabitur iſrael.
E Xaudi deus orationem
meam: ⁊ ne deſpexeris de
precationẽ meam: intende mi
hi et exaudi me. C õtriſtat⁹
ſũ in exercitatõne mea ⁊ ꝯtur-
bat⁹ ſũ a voce inimici ⁊ a tri-
bulatione peccatoris. Q uo
niã declinauerũt in me iniq̇-
tates: ⁊ in ira moleſti erãt mi
hi. C or meũ ꝯturbatũ eſt in
me ⁊ formido mortis cecidit
ſuꝑ me. T imor ⁊ tremor ve
nerunt ſuꝑ me ⁊ contexerunt
me tenebre E t dixi quis da
bit mihi pennas ſicut colum
be ⁊ volabo ⁊ requieſcã. E cce
elongaui fugiens: et manſi in
ſolitudine. E xpectabã eum
qui ſaluũ me fecit a puſillani-
mitate ſpũs ⁊ tẽpeſtate. P re

cipita dn̄e diuide linguas eo
rū quoniā vidi iniquitatē et
ↄtradictōem ī ciuitate Die
ac nocte circūdabit eaꝫ ſuper
muros eius iniquitaſ: ꝛ laboꝛ
in medio ei⁹ ꝛ iniuſticia Et
nō deficit de plateis eius vſu
ra ꝛ dolus. Qm̄ ſi inimicuſ
meus maledixiſſet mihi: ſuſti
nuiſſem vtiqꝫ. Et ſi is q̇ o-
derat me ſup me magna locu
tus fuiſſet: abſcondiſſem me
foꝛſitan ab eo Tu ꝟo homo
vnanimis dux meus ꝛ no tuſ
meus. Qui ſimul mecū dul
ces capiebas cibos in domo
dei ambulauimus cum cōſē-
ſu Veniet moꝛs ſuper illos
ꝛ deſcendant in infernum vi-
uentes. Quoniā nequitie ī
habitaculis eoꝝ in medio eo
rum. Ego aūt ad deum cla
maui: ꝛ domin⁹ ſaluauit me.
Veſpere et mane ꝛ meridie
narrabo ꝛ annunciabo: ꝛ ex-
audiet vocem meam. Redi
dimet in pace animam meaꝫ
ab his qui appꝛopinquāt mi
hi: qm̄ inter multos erat me-
cum. Exaudiet ds̄ ꝛ humi-
liabit illos: qui eſt ante ſecl'a.
Non enī eſt illis cōmutatio
ꝛ n̄ timuerūt deū: extēdit ma
nū ſuā in retribuendo. Con
taminauerūt teſtamentū ei⁹.
diuiſi ſunt ab ira vultus ei⁹:
ꝛ appꝛopinquauit coꝛ illius.
Molliti ſunt ſermones eius
ſup oleū: ꝛ ipi ſunt iacula. Ia
cta ſup dn̄m curā tuā ꝛ ipe te
enutriet: non dabit in eternuꝫ
fluctuationē iuſto. Tu vero
deus deduces eos: in puteuꝫ
interitus. Viri ſanguinum
ꝛ doloſi: non dimidiabūt di-
es ſuos: ego autē ſperabo ī te
dn̄e. Gloꝛia p. An. Auertit
dn̄s captiuitatem plebis ſue.
MIſerere mei deus qm̄ cō
culcauit me homo: tota
die impugnās tribulauit me
Conculcauerūt me inimici
mei tota die: qm̄ multi bellā-
tes aduerſum me. Ab alti-
tudine diei timebo ego vero ī
te ſperabo. In deo laudabo
ſermones meos: in deo ſpera-
ui non timebo quid faciat mi
hi caro Tota die verba mea
execrabātur aduerſū me om-
nes cogitationes eoꝝ in ma-
lum. Inhabitabūt ꝛ abſcon-
dent ipi calcaneū meū obſer-
uabunt. Sicut ſuſtinuerunt
animā meā pro nihilo ſaluos
facies illos in ira poplos cō-
fringes: Deus vitā meā an
nūciaui tibi: poſuiſti lachry-
mas meas in conſpectu tuo.
Sicut ꝛ in pꝛomiſſione tua
tūc cōuertent inimici mei re-
troꝛſum. In quacūqꝫ die in-
uocauero te ecce cognoui qm̄
deus meus es In deo lauda
bo verbum in dn̄o laudabo
ſermonem: in deo ſperaui non

timebo q̄d faciat mihi homo
In me ſūt d̄s vota tua: q̄ red-
dam laudationes tibi. Qm̄
eripuiſti animā meam d̄ mor-
te ⁊ pedes meos de lapſu vt
placeam coram deo in lumīe
MIſerere mei viuētium.
deus miſerere mei: quo-
niam in te confidit aīa mea.
Et in vmbra alarum tuarū
ſperabo: donec tranſeat iniq̄-
tas. Clamabo ad deum al-
tiſſimū: deū qui benefecit mi-
hi. Miſit de celo ⁊ liberauit
me: dedit in obprobriū cōcul-
cantes me. Miſit deus miſe-
ricordiā ſuā ⁊ veritatem ſuam
⁊ eripuit animā meā d̄ medio
catuloꝝ leonū dormiui cōtur-
batus. Filii hominū dētes
coꝝ ar[...]a ⁊ sag[...]itte: ⁊ lingua
coꝝ gladius acu[t]us. Exalta-
re ſup celos deus ⁊ in omnē
terrā gloria tua. Laqueū pa-
rauerūt pedibu[s] meis: ⁊ in-
curuauerūt ani[m]ā meā. Fo-
derunt ante fac[ie]m meā foue-
am: ⁊ inciderūt [i]n eā. Para-
tum cor meū ⁊[...]us paratū cor
meū: cantabo ⁊ pſalmum dicā
Exurge glīa mea exurge pſal-
terium ⁊ cithara: exurgam di-
luculo. Confitebor tibi ī po-
pulis dn̄e: ⁊ pſalmū dicam ti-
bi in gentib9. Quoniā mag-
nificata eſt vſq̄ ad celos miſe-
ricordia tua: ⁊ vſq̄ ad nubes
veritas tua. Exaltare ſuper
celos deus: ⁊ ſuper omnē ter-
ram gloria tua. Gloria. An
Om̄ in te confidit aīa mea.
SI vere vtiq̄ iuſticiā lo-
quimini: recte iudicate
filii hominū. Etenim in cord̄
iniquitates operamini ī terra:
iniuſticias manus veſtre con-
cināt. Alienati ſūt peccato-
res a vulua: errauerūt ab vte-
ro. locuti ſunt falſa. Furor
illis ſm̄ ſimilitudinem ſpen-
tis ſicut aſpidis ſurde ⁊ obtu-
rantis aures ſuas. Que nō
exaudiet vocem incantantiū
⁊ venefici incātantis ſapiēter
Deus cōteret dentes coꝝ in
ore ipoꝝ: molas leonū cōfrin-
get dn̄s. Ad nihilū deuenīet
tanq̄ aqua decurrēs: intēdit
arcū ſuū donec infirmentur.
Sicut cera que fluit auferen-
tur: ſupcecidit ignis ⁊ nō vide-
rūt ſolem. Priuſq̄ intellige-
rent ſpine veſtre rānū: ſicut vi-
uentes ſic in ira abſorbet eos
Letabitur iuſtus cū viderit
vindictam: manus ſuas laua-
bit ī ſāguie pctōris Et dicet
hō ſi vtiq̄ ē fructus iuſto: vti-
q̄ eſt de9 iudicans eos ī terra
ERipe me de inimicis me-
is d̄s me9: ⁊ ab inſurgen-
tibus in me libera me. Eri-
pe me de operātib9 iniquita-
tem: ⁊ d̄ viris ſanguinū ſalua
me. Quia ecce ceperūt aīam
meā: irruerunt in me fortes.

N eqꝫ iniq̄tas mea neqꝫ pec
catū meū dn̄e: ſine iniquitate
cucurri ꝛ direxi. E xurge i oc
curſū meū ꝛ vide: ꝛ tu dn̄e ds̄
virtutū ds̄ iſrael. I ntende ad
viſitādas oēs gētes: n̄ miſere/
aris oib̄ q̄ opantur iniquita/
tem. C onuertētur ad veſpe/
ram ꝛ famē patiētur vt canes:
ꝛ circuibūt ciuitatē. E cce lo
quent̄ in oꝛe ſuo: ꝛ gladius in
labijs eoꝝ: qm̄ quis audiuit.
E t tu dn̄e deridebis eos ad
nihilū deduces oēs gentes
F oꝛtitudinē meā ad te cu/
ſtodiam qꝛ deꝰ ſusceptoꝛ meꝰ
deus meus miſericoꝛdia eius
preueniet me. D eus oſtēdit
mihi ſup inimicos meos: ne
occidas eos: ne quando obli/
uiſcant̄ populi mei. D iſper
ge illos in virtute tua: ꝛ depo
ne eos protectoꝛ meus domi
ne. D elictū oꝛis eoꝝ ſermo/
nem labioꝝ ipoꝝ: ꝛ cōphen
dant̄ in ſupbia ſua. E t de ex
ecratione et mendatio annun
ciabūtur in cōſūmatiōe in ira
cōſūmatōis ꝛ nō erūt. E t ſci
ent quia deꝰ dn̄abitur iacob
ꝛ finiū terre. C ōuertētur ad
veſpaꝫ ꝛ famē patiētur vt ca
nes: ꝛ circūibūt ciuitatē. I pi
diſpgent̄ ad mādūcādū ſi ve
ro non fuerint ſaturati ꝛ mur
murabunt. E go aūt canta/
bo foꝛtitudinē tuam: ꝛ exalta
bo mane miſericoꝛdiā tuam.

Q uia factꝰ es ſuſceptoꝛ me
us ꝛ refugium meū: in die tri
bulatōnis mee. A diutoꝛ me
us tibi pſallā qꝛ ds̄ ſuſceptoꝛ
meꝰ es: ds̄ meꝰ mia mea. G la.
An. Juſte iudicate filij hoīm
D Eus repuliſti nos ꝛ de/
ſtruxiſti nos: iratꝰ es ꝛ mi
ſertus es nob. C ōmouiſti ter/
ram ꝛ conturbaſti eā: ſana cō
tritiones eius qꝛ cōmota eſt.
O ſtendiſti populo tuo dura
potaſti nos vino cōpūctōis
D ediſti metuentib̄ te ſigni/
ficationeꝫ vt fugiāt a facie ar
cus. V t liberētur dilecti tui
ſaluum fac dextera tua ꝛ exau
di me. D eus locutus ē i ſan
cto ſuo. letaboꝛ ꝛ partiboꝛ ſi/
chymā ꝛ conuallem taberna/
culoꝝ metiboꝛ. M eus ē ga/
laad ꝛ meus ē manaſſes ꝛ ef/
fraim foꝛtitudo capitis mei.
I uda rex meꝰ: moab olla ſpei
mee. I n idumeā extendaꝫ cal
ciamentū meū: mihi alienige/
ne ſubditi ſunt. Q uis dedu
cet me in ciuitatē munitā q̄s
deducet me vſqꝫ in idumeaꝫ.
N ōne tu ds̄ q̄ repuliſti nos:
ꝛ nō egredieris ds̄ i ꝟtutibus
nr̄is. D a nob auxiliū d tribu
latōe qꝛ vana ſalꝰ hoīs. I n do
facíemꝰ ꝟtutē: ꝛ ipe ad nihilū
deducet tribulātes nos
E Xaudi ds̄ depcationem
meam. intende oꝛationi mee
A finibus terre ad te cla/

maui dum anxiarer coꝛ meū
in petra exaltaſti me. Dedu
xiſti me qꝛ factus es ſpes mea
turris foꝛtitudinis a facie ini
mici. Inhabitabo in taber/
naculo tuo in ſecula ꝓtegar in
velamento alarū tuaꝝ. Quō
tu deus meus exaudiſti orati
onē meā: dediſti hereditatem
timētib9 nomē tuū. Dies ſu
per dies regis adijcies: ānos
eius vſqꝫ in diē generatōnis
⁊ generatōnis. Permanet i
eternū in conſpectu dei: miſe/
ricoꝛdiā et veritatē eius quiſ
reqret. Sic pſalmū dicā no/
mini tuo i ſeculū ſeculi. vt red
dā vota mea d die i diē Gla
Nonne deo ſubiecta erit
anima mea: ab ipo eniꝫ
ſalutare meū. Nam ⁊ ipē de
us meus et ſalutaris meus ſu
ſceptoꝛ me9 nō mouebor am/
plius. Quouſqꝫ irruitis i ho
minē interficitis vniuerſi voſ
tāqꝫ parieti inclinato ⁊ mace
rie depulſe. Uerūtamē ꝑciū
meū cogitauerūt repellere cu/
curri in ſiti: oꝛe ſuo benedice/
bāt ⁊ coꝛde ſuo maledicebāt.
Uerūtamē deo ſubiecta eſt
anima mea: qm̄ ab ipo patiē/
tia mea. Quia ipē ds meus
et ſaluatoꝛ meus: adiutoꝛ me
us nō emigrabo. In deo ſalu
tare meū ⁊ glīa mea ds auxi/
lij mei et ſpes mea in deo eſt.
Sperate in eo omis cōgrega
tio populi effūdite coram illo
coꝛda veſtra: ds adiutoꝛ nr̄ in
eternū. Uerūtamē vani filij
hoim mēdaces filij hominuꝫ
in ſtateris vt decipiāt ipſi de
vānitate i idipꝫ. Nolite ſpera
re in iniquitate: ⁊ rapinas no
lite cōcupiſcere diuitie ſi afflu
ant nolite coꝛ apponere. Se/
mel locutus eſt deus duo hec
audiui. qꝛ poteſtas dei eſt: et
tibi dn̄e miſericoꝛdia quia tu
reddes vnicuiqꝫ iuxta opa ſua
Exaudi deus orationem
meā cū depcoꝛ a timoꝛe
inimici eripe animaꝫ meam.
Protexiſti me a conuētu ma
lignātiū: a multitudie operā/
tiū iniqtatē. Quia exacue/
rūt vt gladiū linguas ſuas i/
tēderūt arcū rem amarā vt ſa
gittēt in occultis inmaculatū
Subito ſagittabāt eū ⁊ non
timebūt: firmauerunt ſibi ſer/
monē neqꝫ. Narrauerunt vt
abſcōderēt laqueos: dixerunt
quis videbit eos. Scrutati
ſūt iniquitates: defecerūt ſcru
tātes ſcrutinio. Accedet hō
ad coꝛ altum: ⁊ exaltabit ds.
Sagitte puulorum facte ſūt
plage eoꝝ ⁊ infirmate ſunt cō
tra eos lingue eoꝝ. Conturr
bate ſūt omēs q videbant eoſ
⁊ timuit eos ois homo. Et
annūciauerūt opa di: ⁊ facta
eius intellexerūt. Letabitur
iuſtus in dn̄o ⁊ ſperabit in eo

⁊ laudabūtur oēs recti cor-
de. Gloria. An. A timore
inimici eripe animā meam.
Jubilate deo omnis ter
ra: pſalmū dicite nomi-
ni eius: date glīam laudi ei⁹.
Dicite deo q̄ terribilia ſūt
opa tua dn̄e: in multitudie v̄
tutis tue: mētient̄ tibi inimi
ci tui. Omis terra adoret te
et pſallat tibi: pſalmum dicat
nomi tuo. Venite et videte
opera dei: terribilis in ꝯſilijs
ſup filios hominū. Qui con
uertit mare in aridam. in flu-
mine ptranſibūt pede: ibi le-
tabimur in ipſo. Qui domi
natur i virtute ſua. in eternuz
oculi ei⁹ ſup gētes reſpiciunt:
qui exaſperāt nō exaltentur i
ſemetipis. Benedicite gētes
deum nr̄m: ⁊ auditam facite
vocem laudis eius Qui po
ſuit animā meā ad vitam: et
nō dedit i cōmotiōem pedes
meos. Qm̄ pbaſti nos deus
igne nos examinaſti ſicut exa
minat̄ argentum. Induxiſti
nos in laqueū: poſuiſti tribu-
latōes i dorſo noſtro: impoſu
iſti homies ſup capita noſtra
Tranſiuimus p ignē ⁊ aquā
⁊ eduxiſti nos in refrigerium.
Introibo in domū tuam i ho
locauſt̄: reddā tibi vota mea
q̄ diſtinxerūt labia mea. Et
locutū eſt os meum in tribu-
latōne mea. Holocauſta me

dullata offeram tibi cū incen
ſo arietum: offeraz tibi boues
cum hircis. Venite audite ⁊
narrabo oēs qui timetis de
um quāta fecit aīe mee. Ad
ipm ore meo clamaui: ⁊ exul-
taui ſub lingua mea. Iniqui
tatem meam ſi aſperi in cord
meo nō exaudiet dn̄s. Pro-
pterea exaudiuit d̄s ⁊ attēdit
voci depcatōnis mee. Bene
dictus dn̄s deus qui n̄ amo-
uit oratiōnē meā ⁊ miſcdiam
Exurgat de⁹ ſuam a me.
us ⁊ diſſipentur inimi-
ci eius ⁊ fugiant qui oderunt
eum a facie eius. Sicut defi-
cit fumus deficiant: ſicut flu-
it cera a facie ignis ſic pereāt
peccatores a facie di. Et iu-
ſti epulent̄ ⁊ exultent in ꝯſpe-
ctu dei ⁊ delectētur in leticia.
Cantate deo pſalmū dicite
nomini eius: iter facite ei qui
aſcendit ſup occaſū dominus
nomē illi. Exultate in ꝯſpe
ctu eius. turbabuntur a facie
eius patris orphanorꝫ ⁊ iudi
cis viduarū. Deus in loco
ſancto eius: deus qui inhabi
tare facit vnius moris in do-
mo. Qui educit vinctos in
fortitudine ſimiliter eos q̄ ex
aſperant qui habitant i ſepul
cris. Deus cum egredieris
in conſpectu populi tui: cū p-
tranſires in deſerto. Petra
mota eſt eteni celi diſtillaue-

rũt a facie dei ſynai: a facie dĩ
iſrael. P luuiam volũtariaꝫ
ſegregabis deꝰ hereditati tue
et infirmata eſt: tu vero ꝑfeci⸗
ſti eam. A nimalia tua habi
tabũt in ea: paraſti in dulce⸗
dine tua pauperi deus. D o
minus dabit verbũ euangeli
zantibus virtute mł'ta. R ex
virtutũ dilecti dilectiꝰ ⁊ ſpeci⸗
ei domꝰ diuidere ſpolia. S i
doꝛmiatis inter medios cle⸗
ros penne columbe deargẽta⸗
te: ⁊ poſterioꝛa doꝛſi eiꝰ ĩ pal⸗
loꝛe auri. D um diſcernit ce⸗
leſtes reges ſuꝑ eã niue deal⸗
babunt ĩ ſelmõ mõs dĩ mõs
piguis. M õs coagulatꝰ mõs
pinguis: vt quid ſuſpicamini
montes coagulatos. M ons
in quo beneplacitũ eſt deo ha
bitare in eo: etenĩ dñs habita
bit in finẽ. C urrus dei decẽ
milibꝫ multiplex milia letan⸗
tiũ: dñs in eis in ſynai ĩ ſãcto.
A ſcẽdiſti in altũ. cepiſti cap
tiuitatem: accepiſti dona ĩ ho
minibus. E teni nõ creden⸗
tes inhabitare dñm deũ. B ñ
dictus dñs die quotidie pꝛo
ſperũ iter faciet nobis ds ſalu
tariũ noſtroꝝ. D eus noſter
deus ſaluos faciendi et domi
ni dñi exitus moꝛtis. V erũ⸗
tamẽ deus confringet capita
inimicoꝝ ſuoꝝ: verticem capil
li perambulantiũ in delictis
ſuis. D ixit dñs ex baſan cõ

uertam conuertã in ꝓfundum
maris. V t intinguatur pes
tuus in ſanguine: lingua canũ
tuoꝝ ex inimicꝭ ab ipo. V ide
runt ingreſſus tuos deus: in⸗
greſſus dei mei regis mei qui
eſt in ſancto. P reuenerũt pꝛi
cipes cõiuncti pſallẽtibꝫ ĩ me
dio iuuencularũ tympaniſtri
arum. I n eccleſijs benedicite
deo: dño de fontibꝫ iſrł'. I bi
beniamin adoleſcentulus in
mẽtis exceſſu. P rincipes iu
da duces eoꝝ: pꝛincipes zabu
lon pꝛincipes neptaliꝫ. M an
da deus virtuti tue: confirma
deus hoc quod operatus es ĩ
nobis. A templo tuo ĩ hieru
ſalẽ: tibi offerent reges mune⸗
ra. I ncrepa feras arũdinis cõ
gregatio tauroꝝ in vaccis po
puloꝛum vt excludãt eos qui
ꝓbati ſunt argento. D iſſipa
gentes que bella volunt. veni
ent legati ex egypto: ethiopia
p̄ueniet manꝰ eius deo. R eg
na terre cãtate deo: pſallite do
mino. P ſallite deo q̃ aſcẽdit
ſuꝑ celũ celi ad oꝛiẽtẽ. E cce
dabit voci ſue vocẽ virtutis:
date gl'iam deo ſuꝑ iſrael ma
gnificẽtia eiꝰ et virtus eius ĩ
nubibus. M irabilis ds ĩ ſã
ctis ſuis deus iſrael ipe dabit
virtutem ⁊ foꝛtitudinẽ plebi
ſue bñdictus ds. G loꝛia pa.
Añ. In eccleſijs bñdicite do
mino. ℣. Deus vitam meam

ānūciaui tibi. Poſuiſti lachry
mas meas in conſpectu tuo.
An. laud. ꝑ. Fiat mīa t. Ad
laud. ps. Miſerere. An. Ti-
bi ſoli peccaui dn̄e miſerē mei.
TE decet hymnus Ps.
deus in ſyon ⁊ tibi red-
detur votū ī hieruſalē. Exau
di orationem meā: ad te om-
nis caro veniet. Uerba ini-
quorum ꝑualuerūt ſup nos: ⁊
impietatibus noſtris tu pro-
piciaberis. Beatus quē ele-
giſti et aſſumpſiſti: inhabita-
bit in atrijs tuis. Replebi-
mur in bonis domus tue: ſan
ctū eſt templū tuū mirabile ī
equitate. Exaudi nos ds ſa
lutaris noſter: ſpes omniū fi-
niū terre ⁊ ī mari longe. Pre
parās montes in virtute tua:
accinctus potentia qui cōtur
bas profundū maris: ſonū flu
ctuū eius. Turbabūtur gen
tes ⁊ timebunt qui habitant
terminos a ſignis tuis exitus
matutini ⁊ veſpere delectab.
Uiſitaſti terraȝ ⁊ inebriaſti
eam: multiplicaſti locupleta-
re eam. Flumen dei repletū
eſt aquis mltis: paraſti cibuȝ
illorū: qm̄ ita eſt ꝑparatō ei⁹.
Riuos eius inebrians mul
tiplica germina eius in ſtilli-
cidijs eius letabitur germi-
nans. Benedices corone an
ni benignitatis tue ⁊ cāpi tui
replebūtur vbertate. Pin-
gueſcent ſpecioſa deſti ⁊ exul-
tatione colles accingētur. In-
duti ſunt arietes ouium ⁊ val
les abundabūt frumento cla
mabūt eteni hymnum dicent
Glo. An. Te decet hymnus
deus in ſion. ps. Deus deus
meus. An. Labia mea lau-
dabūt te in vita mea ds me⁹.
EXultauit cor meū in do
mino: ⁊ exaltatum ē cor
nu meū in deo meo. Dilata-
tum eſt os meū ſup inimicos
meos: qꝛ letata ſum in ſaluta-
ri tuo. Non eſt ſanctus vt eſt
dn̄s: neqȝ enī eſt alius extra te
⁊ non ē fortis ſicut ds nr̄. No-
lite multiplicare loqui ſubli-
mia gloriantes. Recedāt ve
tera de ore veſtro: qꝛ ds ſcien-
tiarū dn̄s eſt: ⁊ ipī ꝑparantur
cogitationes. Arcus fortiuȝ
ſuperatus eſt: ⁊ inferni accīcti
ſunt robore. Repleti prius
ꝓ panib⁹ ſe locauerūt: ⁊ fameli
ci ſaturati ſūt. Donec ſterilis
peperit plurimos: ⁊ que mul-
tos habebat filios infirmata
eſt. Dominus mortificat et
viuificat: deducit ad inferos
⁊ reducit. Dn̄s paupeȝ facit
⁊ ditat: humiliat et ſubleuat.
Suſcitans de puluere egenū
⁊ de ſtercore erigēs pauperez.
Ut ſedeat cū principib⁹ ⁊ ſo-
liū glorie teneat. Domini enī
ſunt cardines terre ⁊ poſuit ſu
per eos orbem. Pedes ſan-

etoꝝ ſuoꝝ ſeruabit: ⁊ impij in
tenebris conticeſcent q: nõ i
fortitudĩe ſua roborabit vir.
D n̄m formidabūt aduerſa
ſarij eius:⁊ ſup ipos in cel' to
nabit. D n̄s iudicabit fineſ
terre: ⁊ dabit imperium regi
ſuo:⁊ ſublimabit cornu chri-
ſti ſui. G loria. An̄. Exulta
uit cor meū in dn̄o. ps̄. Lau
date. An̄. Celi celoꝝ lauda
te deū. Hymnus. Ecce iam
noctis. ℣. Repleti lum⁹ ma
ne. Sup bn̄d. an̄. Juſiuran-
dū quod iurauit dn̄s datuꝝ
ſe nobis. Feria quīta Inuit.
Adoremus dn̄m Qm̄ ipe fe
cit nos. ps̄. Venite exulte.
Ad nocturn̄. ps̄.
S Aluū me fac d̄s:
qm̄ intrauerūt aq̄
vſq ad animam
meam. I nfixus
ſuꝫ in limo ꝓfundi: ⁊ nõ ē ſub
ſtātia. V eni in altitudinem
maris: ⁊ tempeſtas dimerſit
me. L aboraui clamās rau-
ce facte ſūt fauces mee: defe-
cerūt oculi mei dū ſpero i de-
um meū. M ultiplicati ſunt
ſup capillos capitis mei: qui
oderūt me gratis. C onfor-
tati ſūt qui pſecuti ſūt me ini
mici mei iniuſte: que non ra-
pui tūc exſoluebam. D e⁹ tu
ſcis inſipiētiā meā: ⁊ delicta
mea a te nõ ſunt abſcondita.
N õ erubeſcāt in me q̄ expe-
ctāt te dn̄e: dn̄e virtutū. N õ
confūdantur ſup me: qui que
rūt te deus iſrael. Q m̄ ꝓpt
te ſuſtinui obpbriūꝫ: operuit
cõfuſio animā meā. E xtrane
us factus ſum fratrib⁊ meis:
⁊ peregrinus filijs mr̄is mee.
Q uoniā zelus dom⁹ tue co
medit me: ⁊ obpbria expbrā-
tiū tibi ceciderunt ſuper me.
E t operui in ieiunio animā
meam: ⁊ factū eſt in obpbriū
mihi. E t poſui veſtimentū
meū ciliciū: ⁊ factus ſum ill' i
parabolam. A duerſū me lo
quebātur qui ſedebāt in por-
ta: ⁊ in me pſallebant qui bi-
bebant vinum. E go ꝓ̄o ora
tionē meā ad te dn̄e: tempus
bn̄placiti deus. I n multitu
dine miſericordie tue exaudi
me i ꝟitate ſalutis tue. E ri-
pe me de luto vt non infigar
libera me ab his q̄ oderūt me
⁊ de pfundis aquaꝝ. N õ me
demergat tempeſtas aque ne
qꝫ abſorbeat me ꝓfundū: ne-
qꝫ vrgeat ſup me pute⁹ os ſu-
um. E xaudi me dn̄e qm̄ be
nigna eſt miſericordia tua ſcḋm
multitudinē miſeratõnū tua
rum reſpice in me. E t ne a-
uertas facieꝫ tuā a puero tuo
qm̄ tribulor: velociter exaudi
me. I ntende anime mee ⁊ li-
bera eam ꝓpter inimicos me-
os eripe me. T u ſcis impro
periū meū ⁊ ꝯfuſionē meaꝫ: ⁊